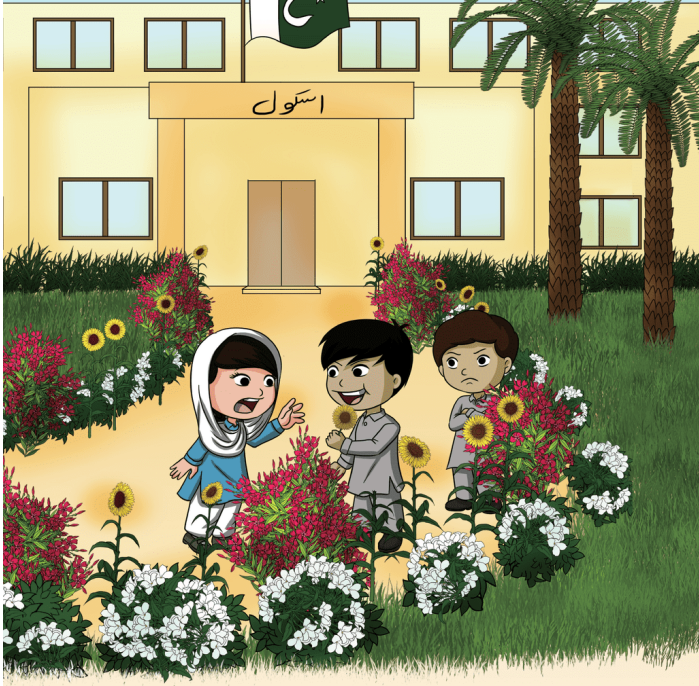

میران ء شاری بچی ء وانگ ء آت آنت۔ آہاں وتی
اسکول سک دوست آت۔ بہارگاہ ء موسم آت۔ ہر
نیمگ ء سبز ء شادابی آت۔ ہر پلو ء کاه ء سبزگ آت
ء کردگانی تہا رنگ رنگیں پُل نمادار آت آنت۔

میران ۽ سنگت حمل سکین دز نوشته آت۔ آرا آنچو موہ
رستگ آت تہ پلانی تاک ۽ شاہڑ سست آت۔ آرا پلانی
سنگ ۽ سک وشي بوت۔ میران ۽ شاری ہر وہد ۽ آرا
مہ کن کُرت بلئے آنہ من ات۔

اسکول ۽ باغبانين ماسي ۽ پلاني سڪ حبالداري ڪرت۔ آئي
 ۽ ٻه وهڊ آهان ۽ آڀ دات ۽ شراش ڪرت۔ آئي ۽ وٽي
 زهگاڻ ڇه گيش پلاني حبالداري ڪرت۔ يلئيه پڊا هم لهنتين
 زهگ پلان ۽ سنگ ۽ آت آنت۔ چرے گپ ۽ آسڪ
 دلپرد بوت ۽ سڪ ارمانی ۽ ملور بوت۔

گڈسرا باڳپائين ماسي وتي دل ۽ شور ڪُرت۔ آئي ۽ وت
 ۽ ڀلاني پُشت ۽ چير دات۔ حمل، ميران ۽ شاري وهديڪه
 اسڪول ۽ سر بوت آنت ته حمل ۽ انگو آنگو چار ات۔
 باڳپائين ماسي درانه بوت۔ آ باز وڻ بوت ۽ ڀلاني نيمگ ۽
 سُت۔ شاري ۽ باز مه ڪن ڪُرت بلتے حمل نه من ات
 ۽ ڀلاني نيمگ ۽ سُت۔

حمل ۽ آنچوڪه پلانی نیمگ ۽ دست شہار دات تہ توارے
 آتک۔ ”منامہ سند۔“ حمل تُرس ات ۽ پدی بوت۔
 آئی ۽ پہ دومی پُل ۽ سنگ ۽ دست دیم ۽ بُرت تہ آئی
 گوشاں چیمالے کپت۔ ”منامہ سند، منامہ سند۔“
 حمل تُرس ات ۽ وتی کلاس ۽ نیمگ ۽ جست۔

گوں کلاس ۽ رسگ ۽ آئی ۽ پلانی گپ وتی سنگتان ۽
گُشت۔ بلے آئی گپ ۽ سراکس ۽ باور نہ بوت۔ درستی
سنگت آئی ہمراہی ۽ پلانی نیگ ۽ آتک آنت ۽ پلان ۽
دست ایش جت۔ توار آتک، ”منا مہ سند ات کہ منا
توریت۔“ زہگاں اے اشکت سک ترس ات آنت ۽ چہ
پلاں دُور بوت آنت۔

باگپانیں ماسی چه پلانی پُشت ءِ دراتک ءِ زہگان ءِ جُست
 کُرت۔ کہ آ ادا پرچا اوشاتنگ انت؟ زہگان آرا پلانی
 گپ کنگ ءِ بابت ءِ سرپد کُرت۔ باگپانیں ماسی ءِ گُشت
 کہ پُل ہم سہدار انت۔ وہدیکہ ما آہان ءِ سندیں تہ آہان
 توریت۔ زہگان عہد کُرت کہ دیمترا آ پلان ءِ ہچبر نہ
 سند انت ءِ پلانی حیالدری ءِ کن انت۔

